

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 maart 2025

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Strafwetboek
voor wat betreft de aangifteplicht
van bepaalde misdrijven gepleegd
op minderjarigen of kwetsbare personen**

(ingediend door mevrouw Sophie De Wit c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 mars 2025

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code pénal
en vue d'imposer l'obligation de déclarer
certaines infractions commises
sur des mineurs ou des personnes vulnérables**

(déposée par Mme Sophie De Wit et consorts)

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

In navolging van aanbeveling nr. 90 van het verslag van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de aanpak van seksueel misbruik, in de Kerk maar ook daarbuiten¹, vervangen we met dit voorstel het spreekrecht (zoals bepaald in artikel 458bis van het Strafwetboek) door een eenduidige spreekverplichting. Het is immers onaanvaardbaar dat het beroepsgeheim wordt ingeroepen in gevallen waarin een minderjarige of kwetsbare persoon slachtoffer is of dreigt te worden van zeer ernstige misdrijven als verkrachting, doodslag, verminking, et cetera.

In dergelijke gevallen is het noodzakelijk dat deze misdrijven worden gemeld aan de bevoegde procureur des Konings. Net omdat deze slachtoffers extra kwetsbaar en minder weerbaar zijn, is het niet meer dan normaal dat zij resoluut worden beschermd en dat het beroepsgeheim hiertoe geen obstakel vormt.

RÉSUMÉ

Faisant suite à la recommandation n° 90 du rapport de la commission d'enquête parlementaire chargée d'enquêter sur le traitement des abus sexuels commis au sein et en dehors de l'Église¹, cette proposition de loi remplace le droit de parole (prévu à l'article 458bis du Code pénal) par une obligation de parler univoque. Il est en effet inadmissible que le secret professionnel puisse être invoqué lorsqu'un mineur ou une personne vulnérable est ou risque d'être victime d'infractions particulièrement graves telles que le viol, l'homicide, des mutilations, etc.

Dans de pareils cas, il s'impose de déclarer ces infractions au procureur du Roi compétent. Étant donné que ces victimes sont particulièrement vulnérables et moins aptes à se défendre, il se justifie pleinement de les protéger nonobstant l'existence éventuelle d'un secret professionnel.

¹ <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/3617/55K3617005.pdf>; De federale regering dient de nodige initiatieven te nemen, zoals het onderzoeken van de mogelijkheid om het spreekrecht in artikel 458bis Strafwetboek (artikel 356 nieuw Strafwetboek) te vervangen door een spreekverplichting wanneer een minderjarige of kwetsbare persoon slachtoffer is of dreigt te worden van zeer ernstige misdrijven, zoals seksueel geweld. Rekening houdend met de bezorgdheden vanuit de praktijk, zou daarbij kunnen worden ingezet op een verplicht multidisciplinair casusoverleg tussen politie, justitie en hulpverlening ter bevordering van de informatiedeling. Daarnaast moet ook gewezen worden op het schuldig verzuim uit artikel 422bis Strafwetboek (artikel 300 en volgende nieuwe Strafwetboek) dat in bepaalde situaties ook tot een spreekverplichting leidt.

¹ <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/3617/55K3617005.pdf>; Le gouvernement fédéral doit prendre les initiatives nécessaires, notamment en examinant la possibilité de remplacer le droit de parole prévu à l'article 458bis du Code pénal (article 356 du nouveau Code pénal) par une obligation de parler lorsqu'un mineur ou une personne vulnérable est victime d'infractions très graves, telles que les violences sexuelles, ou risque de le devenir. En tenant compte des préoccupations des praticiens, cela pourrait inclure une consultation multidisciplinaire obligatoire entre la police, la justice et les services sociaux afin de promouvoir le partage d'informations. Il convient également d'attirer l'attention sur l'abstention coupable de l'article 422bis du Code pénal (articles 300 et suivants du nouveau Code pénal) qui, dans certaines situations, entraîne également une obligation de parler.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt, mits een aantal wijzigingen, de tekst over van het document DOC 55 1567/001.²

De geheimhoudingsplicht, die door de wetgever met artikel 458 van het Strafwetboek aan de houder van het beroepsgeheim is opgelegd, heeft hoofdzakelijk tot doel het fundamentele recht op eerbiediging van het privéleven te beschermen van diegene die iemand in vertrouwen neemt, soms over iets heel persoonlijks. Daarenboven is de inachtneming van het beroepsgeheim de *conditio sine qua non* voor het instellen van een vertrouwensband tussen de houder van het geheim en de persoon die iemand in vertrouwen neemt. Alleen die vertrouwensband maakt het voor de houder van het beroepsgeheim mogelijk de persoon die hem in vertrouwen neemt op gedegen wijze bijstand te verlenen.³

Het beroepsgeheim is aldus van groot belang en wordt met dit voorstel zeker niet in vraag gesteld. Er zijn tal van voorbeelden waarbij het bestaan van het beroepsgeheim niet alleen een wenselijke, maar ook een noodzakelijke voorwaarde is om bijvoorbeeld mensen te helpen in de hulpverlening. De wettelijke afdwingbaarheid omschreven in artikel 458 van het Strafwetboek biedt hiertoe voldoende garanties. Beroepsbeoefenaars riskeren immers een strafrechtelijke sanctie indien geheimen in het kader van hun beroep worden onthuld.

Het beroepsgeheim is echter niet absoluut. Zowel in de wet als in de rechtspraak zijn uitzonderingen bepaald. Zo kan de houder van het beroepsgeheim zich bij uitzondering ontdoen van zijn geheimhoudingsplicht, door zich te beroepen op de zogenaamde "noodtoestand". De noodtoestand is de toestand waarin een persoon zich bevindt die, gelet op de respectieve waarde van de tegen elkaar indruisende plichten en gelet op het bestaan van een ernstig en dreigend gevaar voor anderen, redenen heeft om te oordelen dat hem ter vrijwaring van een hoger belang dat hij verplicht of gerechtigd is vóór alle andere belangen te beschermen, geen andere weg openstaat dan de hem ten laste gelegde feiten te plegen.⁴

Naast de voormelde uitzondering van de noodtoestand geldt ook de wettelijke verplichting om hulp te verlenen aan personen in nood, het zogenaamde "schuldig verzuim"

² <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1567/55K1567001.pdf>

³ GwH 14 maart 2019, nr. 44/2019, p. 15.

⁴ GwH 14 maart 2019, nr. 44/2019, p. 16.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend, moyennant quelques modifications, le texte du document DOC 55 1567/001².

L'obligation de secret, imposée au dépositaire de celui-ci par le législateur à l'article 458 du Code pénal, vise, à titre principal, à protéger le droit fondamental à la vie privée de la personne qui se confie, parfois dans ce qu'elle a de plus intime. Par ailleurs, le respect du secret professionnel est la condition *sine qua non* pour que s'instaure un lien de confiance entre le détenteur du secret et la personne qui se confie. Seul ce lien de confiance permet au détenteur du secret professionnel d'apporter une aide adéquate à la personne qui se confie à lui.³

Le secret professionnel revêt donc une importance capitale et la présente proposition de loi n'entend certainement pas le remettre en question. On peut citer de nombreux cas où l'existence du secret professionnel n'est pas seulement souhaitable mais constitue aussi une condition nécessaire afin d'aider des personnes, par exemple dans le secteur de l'aide à la personne. L'obligation légale de respecter ce secret professionnel, prévue à l'article 458 du Code pénal, offre suffisamment de garanties en la matière. Les professionnels s'exposent à une sanction pénale en cas de divulgation de secrets dans le cadre de l'exercice de leur profession.

Le secret professionnel n'est toutefois pas absolu. Tant la loi que la jurisprudence prévoient des exceptions. C'est ainsi que le dépositaire du secret professionnel peut, à titre exceptionnel, se délier de son obligation de secret, en invoquant l'"état de nécessité". L'état de nécessité est la situation dans laquelle se trouve une personne qui, eu égard à la valeur respective des obligations contradictoires et à l'existence d'un danger grave et imminent pour autrui, peut raisonnablement estimer qu'il ne lui est pas possible de sauvegarder, autrement qu'en commettant les faits qui lui sont reprochés, un intérêt plus impérieux qu'elle a le devoir ou qu'elle est en droit de sauvegarder avant tous les autres.⁴

Outre l'exception précitée de l'état de nécessité, citons également l'obligation légale de venir en aide aux personnes en détresse, l'abstention dite coupable

² <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/1567/55K1567001.pdf>

³ C.C. 14 mars 2019, n° 44/2019, p. 15.

⁴ C.C. 14 mars 2019, n° 44/2019, p. 15.

in artikel 422*bis* van het Strafwetboek. Met dit artikel heeft de wetgever in 1961 een afdwingbare strafrechtelijk gesanctioneerde verplichting ingevoerd met betrekking tot iets dat tot dan toe als een zuiver morele verplichting werd beschouwd. Later werd een strafverzwaring toegevoegd in het geval het schuldig verzuim is gepleegd ten aanzien van een minderjarige of een kwetsbaar persoon. Artikel 422*bis* van het Strafwetboek houdt evenwel geen meldingsplicht in. Het verlenen van hulp aan personen in nood komt niet noodzakelijkerwijs overeen met een aangifte doen bij politie of justitie.⁵

Artikel 458*bis* van het Strafwetboek spreekt wel uitdrukkelijk over een melding aan de procureur des Konings, als uitzondering op het beroepsgeheim. In limitatief opgesomde gevallen stelt artikel 458*bis* dan ook een spreekrecht in. Sinds de wet van 28 november 2000⁶ is het voor de houder van het beroepsgeheim immers mogelijk om aangifte te doen van bepaalde ernstige misdrijven (zoals seksuele misdrijven, doodslag, vergiftiging, genitale verminking, et cetera) indien er een ernstig en dreigend gevaar bestaat voor de fysieke of psychische integriteit van het minderjarige slachtoffer.

Later werd het toepassingsgebied van de te beschermen persoon verder uitgebreid van enkel minderjarigen naar “een persoon die kwetsbaar is ten gevolge van zijn leeftijd, zwangerschap, partnergeweld, gebruiken van geweld, gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde “eer”, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid”.

Het spreekrecht geldt in de volgende twee gevallen: 1) indien er een ernstig en dreigend gevaar bestaat voor de fysieke of psychische integriteit van de minderjarige of de bedoelde kwetsbaar persoon, dan wel 2) indien er aanwijzingen zijn van een gewichtig en reëel gevaar dat andere minderjarigen of bedoelde kwetsbare personen het slachtoffer worden van de in voormelde artikelen bedoelde misdrijven. In beide gevallen is vereist dat het slachtoffer deze integriteit niet zelf of met behulp van anderen kan beschermen.

Artikel 458*bis* van het Strafwetboek verleent aan de houder van het beroepsgeheim het recht om te spreken zonder het risico op strafvervolgning. De bepaling legt

prévue à l'article 422*bis* du Code pénal. En insérant cet article en 1961, le législateur a introduit une obligation contraignante et sanctionnée pénalement d'exécuter une action, alors que cette obligation était jusqu'alors considérée comme purement morale. Ultérieurement, la peine a été alourdie en cas d'abstention coupable dont a été victime un mineur ou une personne vulnérable. L'article 422*bis* du Code pénal ne prévoit toutefois pas d'obligation de déclaration. Venir en aide à des personnes en détresse ne revient pas nécessairement à déposer une déclaration auprès de la police ou de la justice.⁵

L'article 458*bis* du Code pénal évoque, quant à lui, explicitement l'information du procureur du Roi à titre d'exception au secret professionnel. L'article 458*bis* prévoit dès lors un droit de parole dans certains cas énumérés de façon exhaustive. Depuis la loi du 28 novembre 2000⁶, le dépositaire du secret professionnel a en effet la possibilité de déclarer certaines infractions graves (telles que les infractions à caractère sexuel, l'homicide, l'empoisonnement, les mutilations génitales, etc.) lorsqu'il existe un danger grave et imminent d'atteinte à l'intégrité physique ou mentale de la victime mineure.

Par la suite, le champ d'application de la personne à protéger a été élargi pour ne plus s'appliquer aux seuls mineurs mais à toute “personne qui est vulnérable en raison de son âge, d'un état de grossesse, de la violence entre partenaires, d'actes de violence perpétrés au nom de la culture, de la coutume, de la religion, de la tradition ou du prétendu “honneur”, d'une maladie, d'une infirmité ou d'une déficience physique ou mentale”.

Le droit de parole s'applique dans les deux cas suivants: 1) lorsqu'il existe un danger grave et imminent d'atteinte à l'intégrité physique ou mentale du mineur ou de la personne vulnérable visée, ou 2) lorsqu'il y a des indices d'un danger sérieux et réel que d'autres mineurs ou personnes vulnérables visées soient victimes des infractions prévues aux articles précités. Dans ces deux hypothèses, il est requis que la victime ne soit pas en mesure, seule ou avec l'aide de tiers, de protéger cette intégrité.

L'article 458*bis* du Code pénal accorde au dépositaire du secret professionnel le droit de parler sans s'exposer à des poursuites pénales. Cette disposition n'impose

⁵ V. De Schouter, “Het beroepsgeheim en de invoering van een spreekrecht door de wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen. Een nadere analyse van het artikel 458*bis* van het Strafwetboek”, *TJK* 2001, (184) 186-187.

⁶ Wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 17 maart 2001.

⁵ V. De Schouter, “Het beroepsgeheim en de invoering van een spreekrecht door de wet van 28 november 2000 betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen. Een nadere analyse van het artikel 458*bis* van het Strafwetboek”, *TJK* 2001, (184) 186-187.

⁶ Loi du 28 novembre 2000 relative à la protection pénale des mineurs, publiée au *Moniteur belge* du 17 mars 2001.

evenwel geen spreekplicht op.⁷ Wij pleiten daarentegen, ook in navolging van voormelde aanbeveling nr. 90 van het verslag van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de aanpak van seksueel misbruik, wel degelijk voor de invoering van een eenduidige aangifteplicht.

Enerzijds blijkt in de rechtspraak en rechtsleer al geruime tijd discussie en onduidelijkheid te bestaan over de verhouding tussen het beroepsgeheim en de zogenaamde hulpverleningsplicht. In welke situaties mag, of eventueel zelfs moet, het beroepsgeheim worden doorbroken? Zo werd in een vonnis van de correctionele rechtbank van Brugge de hulpverleningsplicht uit artikel 422*bis* van het Strafwetboek gelijkgesteld met een spreekplicht voor beroepsgeheimhouders.⁸ Deze uitspraak leidde tot heel wat kritiek in de rechtsleer.⁹ Anderen zijn het dan weer niet eens met de stelling dat het beroepsgeheim steeds meer wordt uitgehold, maar vinden wel dat de toepassing ervan steeds complexer wordt.¹⁰ Ook de verhouding tussen de artikelen 422*bis* en 458*bis* van het Strafwetboek roept vele vragen op.¹¹

De toepassing in de praktijk wordt er hierdoor uiteraard niet eenvoudiger op gemaakt. Beroepsgeheimhouders dienen nochtans de inschatting te kunnen maken in welke gevallen zij hun beroepsgeheim kunnen dan wel moeten doorbreken. Het kan niet de bedoeling zijn dat zij voortdurend in onzekerheid moeten werken en vrezen voor eventuele strafvervolgning. Met de invoering van een eenduidige spreekplicht in artikel 458*bis* van het Strafwetboek, en dit voor de meest ernstige misdrijven gepleegd op een minderjarige of een kwetsbaar persoon, zal de verhouding met de hulpverleningsplicht alleszins worden verduidelijkt.

Anderzijds is het in deze problematiek, waar de fysieke en/of psychische integriteit van minderjarigen of kwetsbare personen ernstig in het gedrang komt, volgens ons niet meer dan logisch dat de gerechtelijke autoriteiten worden ingelicht. Het is niet de intentie van de wetgever geweest, en dat kan het ook nooit zijn, dat het beroepsgeheim wordt ingeroepen in gevallen waarin

toutefois pas d'obligation de parler.⁷ Nous préconisons quant à nous l'instauration d'une obligation de déclaration univoque, notamment en vue de donner suite à la recommandation n° 90 précitée du rapport de la commission d'enquête parlementaire chargée d'enquêter sur le traitement des abus sexuels.

On constate d'abord un manque de clarté quant au rapport existant entre le secret professionnel et le "devoir d'assistance", qui fait depuis un certain temps l'objet d'interprétations diverses dans la doctrine et la jurisprudence. Dans quelles situations peut-on – ou doit-on – rompre le secret professionnel? Ainsi, un jugement du tribunal correctionnel de Bruges a considéré que le devoir d'assistance découlant de l'article 422*bis* du Code pénal implique une obligation de parler pour les dépositaires du secret professionnel.⁸ Cette décision a été très critiquée par la doctrine⁹. D'aucuns contestent par ailleurs l'idée selon laquelle le secret professionnel serait de plus en plus vidé de son sens, tout en relevant que l'application de celui-ci devient de plus en plus complexe.¹⁰ Le rapport entre les articles 422*bis* et 458*bis* du Code pénal suscite également de nombreuses interrogations.¹¹

Tout cela ne facilite pas l'application de la réglementation en pratique. Or, les dépositaires du secret professionnel doivent pouvoir déterminer dans quels cas ils peuvent ou doivent rompre leur secret professionnel. Il ne peut être question de les laisser travailler dans l'incertitude et dans la crainte constante de poursuites pénales éventuelles. L'introduction dans l'article 458*bis* du Code pénal d'une obligation de parler univoque pour les infractions les plus graves commises sur un mineur ou sur une personne vulnérable permettra en tout état de cause de clarifier le rapport existant entre le secret professionnel et le devoir d'assistance.

D'autre part, dans cette problématique, il n'est que logique que les autorités judiciaires soient informées lorsque l'intégrité physique et/ou mentale de mineurs ou de personnes vulnérables est gravement menacée. L'intention du législateur n'a jamais été et ne sera jamais de permettre que le secret professionnel puisse être invoqué dans les cas où un mineur ou une personne

⁷ GwH 26 september 2013, nr. 127/2013, noot D. Van Gerven, "De noodtoestand als uitzondering op het beroepsgeheim van de advocaat, en de ongrondwettigheid van de uitbreiding die hieraan wordt gegeven door art. 458*bis* Sw.", RW 2013-14, nr. 32, (1262) 1263.

⁸ Corr. Brugge, 17 december 2018, onuitg.

⁹ S. Royer en F. Verbruggen, "Hulpverleningsplicht gaat voor op beroepsgeheim", *NjW* 2019, afl. 395, 90.

¹⁰ T. Balthazar, "Het beroepsgeheim: niet uitgehold, maar wel steeds complexer", *Juristenkrant* 2019, afl. 381, 12.

¹¹ S. Royer en F. Verbruggen, "Komt een terrorist met zijn advocaat bij de dokter...? Mogen of moeten beroepsgeheimhouders spreken?", *Nullum Crimen* 2017, nr. 1, 22-52.

⁷ C.C., 26 septembre 2013, n° 127/2013, note D. Van Gerven, "De noodtoestand als uitzondering op het beroepsgeheim van de advocaat, en de ongrondwettigheid van de uitbreiding die hieraan wordt gegeven door art. 458*bis* Sw.", RW 2013-14, n° 32, (1262) 1263.

⁸ Corr. de Bruges, 17 décembre 2018, n. pub.

⁹ S. Royer et F. Verbruggen, "Hulpverleningsplicht gaat voor op beroepsgeheim", *NjW* 2019, éd. 395, 90.

¹⁰ T. Balthazar, "Het beroepsgeheim: niet uitgehold, maar wel steeds complexer", *Juristenkrant* 2019, éd. 381, 12.

¹¹ S. Royer et F. Verbruggen, "Komt een terrorist met zijn advocaat bij de dokter...? Mogen of moeten beroepsgeheimhouders spreken?", *Nullum Crimen* 2017, n° 1, 22-52.

een minderjarige of kwetsbare persoon slachtoffer is of dreigt te worden van zeer ernstige misdrijven, als verkrachting, doodslag, verminking, et cetera. In dergelijke gevallen is er slechts één optie, namelijk deze misdrijven melden aan de procureur des Konings.

Zoals artikel 458*bis* van het Strafwetboek stelt, gaat het om slachtoffers die omwille van hun minderjarigheid of kwetsbaarheid niet in staat zijn zichzelf te beschermen, zelfs niet met behulp van anderen. Net omdat deze slachtoffers extra kwetsbaar en minder weerbaar zijn, is het niet meer dan normaal dat zij stevast worden beschermd. Vaak is de houder van het beroepsgeheim de enige die dergelijke rol kan vervullen.

Een voorbeeld: een hulpverlener krijgt tijdens een huisbezoek bij zijn/haar cliënt bepaalde aanwijzingen van seksueel misbruik jegens een minderjarige. Voor dergelijke situaties geldt vandaag het spreekrecht. Echter, indien de hulpverlener kiest om zich te beroepen op het beroepsgeheim en dus geen aangifte doet van het bestaande misdrijf waar hij/zij van op de hoogte is, bestaat de kans dat het misbruik opnieuw plaatsvindt. De keuze om niet te spreken kan er bijgevolg toe leiden dat er enerzijds geen adequate bescherming wordt geboden voor de minderjarige in kwestie en dat anderzijds een kans wordt gemist om seksueel misbruik ten aanzien van andere minderjarigen te voorkomen.

Het beroepsgeheim mag volgens ons in zulke gevallen geen obstakel vormen. Vandaar het voorstel om het spreekrecht bepaald in artikel 458*bis* van het Strafwetboek om te zetten in een eenduidige spreekplicht, en dit om met name minderjarigen en kwetsbare personen beter te beschermen.

Sophie De Wit (N-VA)
Christoph D'Haese (N-VA)
Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

vulnérable est ou risque d'être victime d'infractions très graves, telles que le viol, l'homicide, des mutilations, etc. Dans de tels cas, la seule option envisageable est de porter ces infractions à la connaissance du procureur du Roi.

Ainsi que le prévoit l'article 458*bis* du Code pénal, il s'agit de victimes qui, en raison de leur minorité ou de leur vulnérabilité, ne sont pas en mesure de se protéger, même avec l'aide de tiers. C'est précisément parce que ces victimes sont particulièrement vulnérables et moins en mesure de se défendre qu'il est normal qu'elles soient systématiquement protégées. Il est fréquent que le dépositaire du secret professionnel soit le seul à pouvoir jouer ce rôle.

Songons à l'exemple d'un prestataire de soins qui, lors d'une visite au domicile de son patient, prend connaissance de certains indices de l'existence de violences sexuelles à l'égard d'un mineur. Dans de telles situations, il existe aujourd'hui un droit de parole. Toutefois, si le prestataire de soins choisit d'invoquer le secret professionnel et ne déclare donc pas l'infraction dont il a connaissance, le risque est réel que l'infraction soit répétée. La décision de ne pas parler peut avoir pour conséquence, d'une part, que le mineur concerné ne bénéficie pas de la protection adéquate, et, d'autre part, que l'on rate l'occasion de prévenir les abus sexuels commis sur d'autres mineurs.

Nous estimons que, dans ces circonstances, le secret professionnel ne devrait jamais constituer un obstacle. Aussi proposons-nous de convertir le droit de parole prévu à l'article 458*bis* du Code pénal en une obligation de parler univoque, qui permette en substance de mieux protéger les mineurs et les personnes vulnérables.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 458*bis* van het Strafwetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “kan, onverminderd de verplichtingen hem opgelegd door artikel 442*bis*, het misdrijf ter kennis brengen van de procureur des Konings” vervangen door de woorden “brengt, onverminderd de verplichtingen hem opgelegd door artikel 442*bis*, het misdrijf ter kennis van de procureur des Konings”;

2° het artikel wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“Met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van vijftig euro tot vijfhonderd euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft hij die geen gevolg geeft aan de aangifteplicht bepaald in het eerste lid.”

20 februari 2025

Sophie De Wit (N-VA)
Christoph D'Haese (N-VA)
Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 458*bis* du Code pénal, modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “peut, sans préjudice des obligations que lui impose l'article 422*bis*, en informer le procureur du Roi” sont remplacés par les mots “en informe le procureur du Roi, sans préjudice des obligations que lui impose l'article 422*bis*”;

2° l'article est complété par un alinéa 2 rédigé comme suit:

“Est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 50 euros à 500 euros, ou d'une de ces peines seulement, celui qui ne respecte pas l'obligation de déclaration prévue à l'alinéa 1er.”

20 février 2025